

VAN HIER NAAR DAAR

Een boek vol doolhoven

Sean C. Jackson

DELTA

INLEIDING

Ik teken al doolhoven sinds ik tien jaar oud was. Geïnspireerd door een boek dat ik cadeau had gekregen, begon ik doolhoven met landschappen, slangen, rechthoeken, monsters en ruimtevaartuigen te tekenen. Zelfs toen vond ik het al fascinerend om een doolhof te zien ontstaan en de juiste weg te volgen toen het klaar was.

Mijn doolhoven zijn geïnspireerd op dingen die ik om me heen zie en het werk van mijn favoriete kunstenaars. Mijn fascinatie met het werk van M.C. Escher bracht me op het idee om surreële architectuurelementen en perspectiefillussies te tekenen. Vele jaren later wakkerden mijn tekenlessen, mijn werk in de bouwindustrie en het tekenen van bouwplannen mijn interesse in de eenvoudige schoonheid van gebouwen en structuren aan. Toen ik aan de kunstacademie studeerde, werd ik verliefd op het werk van schilders zoals Richard Diebenkorn, Susan Rothenberg en Keith Haring, en vond ik inspiratie in de tekeningen en kleuren van striptekenaars zoals Frank Miller, Bill Sienkiewicz en de broers Hernandez. Toen Richard Serra in 1984 een van zijn enorme stalen kunstwerken installeerde in de buurt van mijn kunstacademie, werd ik enorm aangetrokken tot sculpturen en de manier waarop ze een ruimte definiëren. Ik deed toen ook vaak aan *woodblock printing*, waarbij ik vooral het beperkte palet, de vlakke kleuren en sterke vormen kon waarderen. De kleuren die ik in dit boek gebruik, geven ook mijn liefde weer voor de animatiefilms van Hayao Miyazaki, Pixar en Disney.

Alle doolhoven zijn met de hand getekend. Eerst worden ze losjes geschetst om hun aard en karakter te ontdekken, zonder dat er echt sprake is van perspectief. De tekening zijn krabbels die op de bladzijde verspreid staan en het doolhof is de structuur waar ze zich aan hechten.

Voor mij werkt het tekenen van doolhoven meditatief en ontspannend, en ik hoop dat voor jou hetzelfde geldt terwijl je ze oplost. Terwijl ik teken kom ik tot rust en krijg ik vlagen van inspiratie en ontdekking. Na een carrière van 25 jaar bij het tv-journaal – een baan waarvan ik hou, maar die ik nauwelijks ontspannend kan noemen – geniet ik ervan om weg te dromen in de wereld van de doolhoven.

Ik leg mijn doolhoven voortdurend opnieuw onder de loep. Ik ben altijd een tikkeltje verbaasd als ik een lus of een doodlopend spoor tegenkom. De doolhoven zijn niet gemaakt om vreselijk moeilijk te zijn (niet te gemakkelijk, maar ook niet onmogelijk) en ik weet dat ik mijn weg wel zal vinden. Soms gebeurt het dat ik bij de uitgang kom zonder goed te weten hoe, en dat ik toch de behoefte voel om de doolhof nog een keertje te doorlopen.

De doolhoven in dit boek worden gaandeweg moeilijker, maar voel je vrij om zelf te kiezen welk doolhof je wilt aanpakken! Achter in het boek vind je de oplossingen.

Ik raad je aan om de weg te zoeken met je vinger of de achterkant van je potlood. Datzelfde advies stond ook al in het boek dat ik als kind kreeg, en op die manier kon ik steeds weer opnieuw genieten van de doolhoven. Zelfs ik vind het leuk om elke keer weer de weg te zoeken in de doolhoven die ik zelf heb getekend, en ik hoop dat jij er ook veel plezier aan zult beleven!

